

fessionem nostri temporis symbolum esse Apol. Con-
judicamus, quo reformatæ nostræ Eccle- P. 151.
siæ à Romanensibus, alijsq; rejectis &
damnatis sectis & hæresibus seiunguntur.

125. *Maximum ergò discrimen inter scripta* For. Conc.
Prophetarum & Apostolorum, quæ vocamus Bi- Lat. p. 617.
blica: & inter symbolicum hunc libellum constitu- Apol. Con.
imus: ut qui non αὐτόπιστος, sed eatenus fidem fol. 150.b.
& assensum in Ecclesia meretur, quatenus cum
sacro illo ac θεοπνεύτω Canone per omnia con-
cordat.

126. *Quin imò ne huius quidem nostri symboli*
autoritatem cum veteribus illis symbolis æquari
posse, ipsi statuimus: quippè quæ ab Universali
Ecclesiâ fuerunt recepta, & approbata: hoc verò
particularis duntaxat Ecclesiæ Confessionem
proponit.

127. *Qua de causa amplissimi etiam Protestan-* Apol. Con.
tium status, qui indè ab Anno 30. Augustanæ fol. 151.
Confessioni subscripserunt, nunquam conati sunt,
publica hac sua Confessione reliquis exteris na-
tionibus quicquam sive præscribere sive præiudi-
care: nedum easdem ad hoc Ecclesiarum nostra-
rum symbolum amplectendum, vi quadam aut
malis artibus cogere, & sic alienæ dominari fidei:
sed semper & omnibus (suis tamen Ecclesiis excep-
tis) liberum reliquerunt, illinè subscribere, & à
suis stare partibus, an verò propriam & peculia-
rem fidei Confessionem edere & exhibere mallent.

Cuius